Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2026/667

18.3.2026

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2026/667

av den 11 mars 2026

om ändring av förordning (EU) 2021/1119 vad gäller fastställande av ett mellanliggande klimatmål för unionen för 2040

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([2]), och

av följande skäl:

(1) Resultatet av den första globala översynen inom ramen för Parisavtalet ([3]), som slutfördes vid FN:s klimatförändringskonferens i slutet av 2023, visade att parterna sjösätter alltmer verkningsfulla klimatpolitiska program men att det finns ett akut behov av ytterligare åtgärder för att få världen att fullt ut slå in på en bana som gör det möjligt att uppnå målen i Parisavtalet.

(2) Genom antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 ([4]) har unionen genom lagstiftning stadfäst ett bindande mål om klimatneutralitet i hela ekonomin senast 2050, vilket innebär att utsläppen av växthusgaser senast vid den tidpunkten ska ha minskat till nettonoll, samt ett mål att uppnå negativa utsläpp därefter. I den förordningen fastställdes även ett bindande mellanliggande klimatmål för unionen för 2030 och ett krav på fastställande av ett unionsomfattande mellanliggande klimatmål för 2040.

(3) Med beaktande av den vetenskapliga rådgivningen från det europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar (*det rådgivande organet*) och på grundval av en detaljerad konsekvensbedömning presenterade kommissionen i sitt meddelande av den 6 februari 2024, *Att säkra vår framtid: Europas klimatmål för 2040 och vägen mot klimatneutralitet senast 2050 genom att bygga ett hållbart, rättvist och välmående samhälle*, ett rekommenderat mål för 2040 om att minska nettoutsläppen av växthusgaser med 90 % jämfört med 1990 års nivåer.

([1]) EUT C, C/2026/37, 16.1.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/37/oj.
([2]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 10 februari 2026 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 5 mars 2026.
([3]) EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.
([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europeisk klimatlag*) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj).

(4) I syfte att föreslå ett klimatmål för unionen för 2040 beaktade kommissionen den bästa och mest aktuella vetenskapliga evidens som finns att tillgå, inbegripet de senaste rapporterna från Mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) och det rådgivande organet, de sociala, ekonomiska och miljömässiga konsekvenserna, inbegripet kostnaderna för uteblivna åtgärder, behovet av att säkerställa en rättvis och socialt jämlik omställning för alla; kostnadseffektivitet och ekonomisk effektivitet; konkurrenskraften hos unionens ekonomi, särskilt bland små och medelstora företag och de sektorer som är mest utsatta för koldioxidläckage; bästa tillgängliga teknik som är kostnadseffektiv, säker och skalbar; energieffektivitet, inbegripet principen om energieffektivitet först; överkomliga energipriser och försörjningstrygghet för alla medlemsstater; rättvisa och solidaritet mellan och inom medlemsstaterna; behovet av att säkerställa miljöeffektivitet och höjd ambitionsnivå över tid; behovet av att bevara, förvalta och förbättra naturliga sänkor på lång sikt och skydda och återställa den biologiska mångfalden, inbegripet i den marina miljön; investeringsbehov och investeringsmöjligheter; internationell utveckling och internationella insatser som gjorts för att uppnå de långsiktiga målen i Parisavtalet och det slutliga målet i Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar; samt befintlig information om unionens beräknade vägledande växthusgasbudget för perioden 2030–2050.

(5) För att uppnå klimatmålet för 2040 är det viktigt att bland annat fullt ut genomföra den överenskomna politiska ramen för 2030; säkerställa och tillhandahålla stöd i syfte att förbättra och stärka den europeiska industrins konkurrenskraft och resiliens; säkerställa hållbara livsmedelssystem samt resiliens i landsbygdssamhällen och livsmedelstrygghet genom en hållbar och robust europeisk jordbrukssektor; säkerställa omställningsvägar som bygger på bästa tillgängliga teknik som är kostnadseffektiv, säker och skalbar; och lägga större fokus på en rättvis omställning för berörda regioner, sektorer och sårbara hushåll där ingen lämnas utanför, exempelvis genom stöd från den sociala klimatfonden ([5]), i omställningen till klimatneutralitet. Vidare är det nödvändigt att säkerställa rättvis konkurrens med internationella partner och att effektivt utnyttja alla ekonomiska unionsinstrument för att avhålla från och motverka illojala handelsmetoder, fasa ut fossila bränslen i energisystemet med hjälp av en teknikneutral strategi som inbegriper alla utsläppsfria och koldioxidsnåla energilösningar (inbegripet förnybara energikällor, kärnkraft, energieffektivitet, lagring, avskiljning och lagring av koldioxid (CCS), avskiljning och användning av koldioxid (CCU), koldioxidupptag, geotermisk energi och vattenenergi, hållbar bioenergi samt all annan nuvarande och framtida nettonollenergiteknik), minska importberoendet och diversifiera unionens källor för kritiska råmaterial samt organisera en strategisk dialog om ramen för perioden efter 2030 med alla berörda sektorer, inbegripet industrin och transportsektorn.

(6) I sina slutsatser av den 23 oktober 2025 konstaterade Europeiska rådet att stärkandet av unionens konkurrenskraft, förbättringen av dess resiliens och främjandet av den gröna omställningen är mål som förstärker varandra och som måste eftersträvas tillsammans, och efterlyste en snarast genomförd intensifiering av insatserna för att trygga försörjningen av ekonomiskt överkomlig och ren energi och en uppbyggnad av en verklig energiunion före 2030, bland annat genom att utnyttja den nya arbetsgruppen för energiunionen, samt ett påskyndande av det arbete som syftar till att sänka energipriserna och stödja hållbar energiproduktion inom unionen. För att säkerställa en kostnadseffektiv, rättvis, pragmatisk och socialt balanserad omställning till klimatneutralitet, med beaktande av olika nationella omständigheter, kommer både privata och offentliga investeringar, inbegripet genom unionsfinansiering, att vara en viktig drivkraft för omställningen till ren energi, till exempel genom att stödja och påskynda införandet och kommersialiseringen av innovativ teknik i medlemsstaterna, stödja tillgången till industriell förnyelse och avkarbonisering av industrin, tillverkning av ren teknik och modernisering av energisystemen och genom att tillhandahålla ekonomiskt överkomliga lösningar i hela ekonomin och för medborgare i hela unionen. Given för en ren industri, som lanserades i kommissionens meddelande av den 26 februari 2025 med titeln *Given för en ren industri: en gemensam färdplan för konkurrenskraft och fossilfrihet*, skapar förutsättningar för en framgångsrik omställning med fokus på både avkarbonisering och industriell förnyelse, som kommer att bidra till att öka efterfrågan på ”made in Europe”, och stödmekanismer för den europeiska industrin, inbegripet en bank för avkarbonisering av industrin och den nya förenklade ramen för statligt stöd.

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/955 av den 10 maj 2023 om inrättande av en social klimatfond och om ändring av förordning (EU) 2021/1060 (EUT L 130, 16.5.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/955/oj).

(7) Europeiska rådet erinrade i sina slutsatser av den 23 oktober 2025 om det akuta behovet av att intensifiera de kollektiva ansträngningarna för att säkerställa Europas industriella förnyelse, modernisering och utfasning av fossila bränslen på ett teknikneutralt sätt. Europeiska rådet underströk i detta sammanhang att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt traditionella industrier, särskilt fordons-, sjöfarts- och luftfartsindustrin samt energiintensiva industrier, såsom stål och metaller, kemikalier, cement, glas och keramik samt pappersmassa och papper, så att de förblir resilienta och konkurrenskraftiga på en global marknad och i en utmanande geopolitisk miljö. I detta avseende välkomnade Europeiska rådet kommissionens nyligen framlagda förslag om att skydda den europeiska stålsektorn mot de orättvisa effekterna av global överkapacitet. Det välkomnade även kommissionens avsikt att fortsätta med den översyn som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/631 ([6]), och efterlyste ett snabbt framläggande av det förslaget, med beaktande av teknikneutralitet och europeiskt innehåll. I detta sammanhang välkomnade Europeiska rådet också skrivelsen från kommissionens ordförande av den 20 oktober 2025 om klimat och konkurrenskraft.

(8) Given för en ren industri har också fokus på bättre tillgång till offentlig och privat finansiering, en integrerad och sammanlänkad energimarknad i unionen som säkerställer energitrygghet, främjande av en cirkulär ekonomi, lika villkor på global nivå, inbegripet genom effektivt genomförande och utökande av mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen ([7]), så att även varor i senare led omfattas, införande av åtgärder mot kringgående och åtgärder för att hantera koldioxidläckage samt tydliga stödjande förutsättningar såsom förenklad tillståndsgivning och ibruktagande och skalning av ren teknik i syfte att stärka unionens konkurrensfördelar och industrins konkurrenskraft och stärka innovation i unionen med beaktande av den utmanande geopolitiska miljön.

(9) Mot bakgrund av klimatneutralitetsmålet för 2050 bör utsläppen av växthusgaser minskas och upptagen ökas så mycket fram till 2040 att det säkerställs att nettoutsläppen av växthusgaser, det vill säga utsläppen efter avdrag för upptag, har minskat med minst 90 % i hela ekonomin senast 2040 jämfört med 1990 års nivåer.

(10) Arbetet med att minska inhemska utsläpp av växthusgaser bör ges prioritet och bör kompletteras av ökade upptag genom såväl naturliga som tekniska lösningar. Vid utarbetandet av åtgärdspaketet för perioden efter 2030 bör bidraget från bruttoutsläppsminskningar jämfört med naturliga och tekniska upptag ges vederbörlig uppmärksamhet. Naturliga upptag har egenskaper som bör beaktas, såsom skogens åldersstruktur, andelen organiska jordarter, naturliga variationer och osäkerheter som har samband med klimatförändringarnas påverkan, med naturliga störningar och med ändrade metoder. Med tanke på behovet av en balans mellan utsläpp och upptag av växthusgaser senast 2050 och negativa utsläpp därefter kommer naturliga och industriella upptag att spela en allt större roll i unionens ekonomi under de kommande årtiondena. Incitament kommer att utvecklas i samband med 2026 års översyn av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ([8]), då kommissionen planerar att föreskriva att inhemska permanenta koldioxidupptag ska inkluderas i systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen (*EU:s utsläppshandelssystem*) i syfte att kompensera för residualutsläpp som är svåra att minska. Sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk har en central roll i en hållbar och cirkulär bioekonomi och har potential att ge långsiktiga klimat- och miljöfördelar som bidrar till unionsekonomins omställning till ren energi och minskar beroendet genom att fossilbaserade material ersätts.

(11) Vissa stödstrategier har visserligen redan genomförts och deras effekter är redan synliga, men det gäller ännu inte alla sådana strategier. Kommissionen bör fortsätta att stärka initiativen rörande det stödjande ramverket och sikta på att påskynda antagandet av dessa för att säkerställa att det finns förutsättningar för att stödja europeisk industri och europeiska medborgare under hela omställningen, med full respekt för unionsrätten.

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/631 av den 17 april 2019 om fastställande av normer för koldioxidutsläpp för nya personbilar och för nya lätta nyttofordon och om upphävande av förordningarna (EG) nr 443/2009 och (EU) nr 510/2011 (EUT L 111, 25.4.2019, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/631/oj).

([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/956 av den 10 maj 2023 om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen (EUT L 130, 16.5.2023, s. 52, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/956/oj).

([8]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj).

(12) Unionen har upprättat ett regelverk för att uppnå klimatmålet för 2030. Den lagstiftning som genomför det målet utgörs bland annat av direktiv 2003/87/EG, genom vilket EU:s utsläppshandelssystem inrättades, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 ([9]), genom vilken nationella mål för minskning av växthusgasutsläpp fram till 2030 infördes, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 ([10]), genom vilken nettomål för koldioxidupptag för markanvändningssektorn fastställdes. För att säkerställa en smidig övergång till utsläppshandelssystemet för byggnads- och vägtransportsektorerna samt ytterligare sektorer som anges i kapitel IVa i direktiv 2003/87/EG (*ETS2*), bör idriftsättningen av handeln med utsläppsrätter för dessa sektorer skjutas upp ett år, och de regler som anges i artikel 30k.2 a–e i direktiv 2003/87/EG bör tillämpas. Kommissionen bör utvärdera hur den relevanta unionslagstiftningen skulle behöva ändras i syfte att uppnå klimatmålet för 2040, även med beaktande av naturliga sänkors minskande kapacitet. Vid utformningen av regelverket för perioden efter 2030 bör kommissionen utarbeta detaljerade konsekvensbedömningar, med beaktande av sin analys av de integrerade nationella energi- och klimatplanerna, den geopolitiska miljön, inbegripet behovet av att säkerställa unionens och dess medlemsstaters kapacitet att snabbt öka och stärka sin försvarskapacitet genom att hantera eventuella bördor samtidigt som incitamenten för att avkarbonisera industrin bibehålls, konsekvenserna för konkurrenskraften, för små och medelstora företag och för energiintensiva industrier samt påverkan på energikostnaderna och investeringsbehoven i medlemsstaterna, samt överväga att vidta nödvändiga åtgärder, inbegripet lagstiftningsförslag när så är lämpligt.

(13) Ett antal aspekter som skulle underlätta uppnåendet av klimatmålet för 2040 bör på lämpligt sätt återspeglas i de lagstiftningsförslagen, inbegripet följande: ett adekvat bidrag till klimatmålet för 2040 från högkvalitativa internationella utsläppskrediter inom ramen för artikel 6 i Parisavtalet under 2036–2040, på ett sätt som är både ambitiöst och kostnadseffektivt och i linje med Parisavtalets bokföringsregler, inbegripet en pilotperiod för att sätta igång en marknad för högkvalitativa internationella utsläppskrediter med hög integritet under 2031–2035; betydelsen av inhemska permanenta upptag (såsom infångning av biogena utsläpp med koldioxidlagring (bio-CCS) och avskiljning och lagring av atmosfärisk koldioxid (DACCS)) i EU:s utsläppshandelssystem, samtidigt som miljöintegriteten i EU:s utsläppshandelssystem säkerställs, inbegripet möjligheten att lagra koldioxid utanför unionen, när så är lämpligt, med förbehåll för förekomsten av internationella avtal och med föreskrivande av likvärdiga villkor i förhållande till dem som fastställs i unionsrätten; samt ökad och tillgänglig flexibilitet mellan och inom sektorer och instrument för att stödja en kostnadseffektiv strategi varigenom exempelvis medlemsstaters framgångar inom en sektor kan uppväga underskott i andra sektorer på ett kostnadseffektivt sätt, samtidigt som det säkerställs att varje sektor bidrar till insatserna och att eventuella underskott i en sektor inte inverkar negativt på andra ekonomiska sektorer, utan att detta påverkar den möjlighet som varje medlemsstat har att utnyttja sin flexibilitet. När internationella utsläppskrediter börjar användas bör kommissionen beakta behovet av att säkerställa lika villkor i alla medlemsstater och möjligheten att stödja strategiska unionspartnerskap i linje med unionens intressen. Den nuvarande utvecklingsbanan för EU:s utsläppshandelssystem bör ses över i den kommande översynen av direktiv 2003/87/EG för att ta hänsyn till det överenskomna målet för 2040 på ett sätt som möjliggör en begränsad mängd utsläpp efter 2039.Kommissionen bör i god tid överväga en långsammare utfasningsbana för gratis tilldelning av utsläppsrätter från och med 2028 för att stödja avkarbonisering, investeringar och sysselsättning i unionen, inbegripet genom en bank för avkarbonisering av industrin och en översyn av reserven för marknadsstabilitet ([11]) och samtidigt minimera risken för koldioxidläckage. För att de sociala, ekonomiska och miljömässiga konsekvenserna ska kunna bedömas bör regelverket för perioden efter 2030 baseras på robusta konsekvensbedömningar. Regelverket för perioden efter 2030 bör även främja konvergens samtidigt som hänsyn tas till rättviseaspekten och nationella omständigheter och särdrag i medlemsstaterna, inbegripet på öar, i ö-medlemsstater och i de yttersta randområdena.

(14) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att fastställa ett mellanliggande klimatmål för unionen för 2040, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av sin omfattning och sina verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(15) Förordning (EU) 2021/1119 bör därför ändras i enlighet med detta.

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 156, 19.6.2018, s. 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/842/oj).

([10]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU (EUT L 156, 19.6.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/841/oj).

([11]) Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/1814 av den 6 oktober 2015 om upprättande och användning av en reserv för marknadsstabilitet för unionens utsläppshandelssystem och om ändring av direktiv 2003/87/EG (EUT L 264, 9.10.2015, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/1814/oj).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) 2021/1119

Förordning (EU) 2021/1119 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 andra stycket ska följande mening läggas till:

”Denna förordning fastställer också ett bindande mål för unionen för 2040.”

2. Artikel 4.3, 4.4 och 4.5 ska ersättas med följande:

”3. I syfte att uppnå det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1 ska det bindande klimatmålet för unionen för 2040 vara en minskning av nettoutsläppen av växthusgaser (utsläpp efter avdrag för upptag) med 90 % jämfört med 1990 års nivåer senast 2040.

4. När det gäller perioden efter 2030 ska kommissionen se över relevant unionslagstiftning för att göra det möjligt att uppnå målet i punkt 3 i denna artikel och det klimatneutralitetsmål som anges i artikel 2.1, och överväga nödvändiga åtgärder enligt vad som är lämpligt och på grundval av en detaljerad konsekvensbedömning, i enlighet med fördragen.

Kommissionen ska fortsätta att stärka initiativen rörande det stödjande ramverket och sträva efter att påskynda deras antagande och genomförande för att säkerställa att det finns förutsättningar för att stödja berörda juridiska och fysiska personer, såsom europeisk industri och europeiska medborgare, under hela omställningen, på vägen mot målen i punkterna 1 och 3 i denna artikel, klimatneutralitetsmålet i artikel 2.1 och en klimatneutral ekonomi.

5. Inom ramen för den översyn som avses i punkt 4 första stycket ska kommissionen, för att underlätta uppnåendet av det mål som anges i punkt 3, säkerställa att följande aspekter återspeglas på lämpligt sätt i lagstiftningsförslagen:

a) Från och med 2036, ett adekvat bidrag till klimatmålet för 2040 från högkvalitativa internationella utsläppskrediter inom ramen för artikel 6 i Parisavtalet uppgående till högst 5 % av unionens nettoutsläpp 1990, motsvarande en inhemsk minskning av nettoutsläppen av växthusgaser med 85 % jämfört med 1990 års nivåer senast 2040, på ett sätt som är både ambitiöst och kostnadseffektivt, till stöd för unionen och tredjeländer när det gäller att uppnå utvecklingsbanor som leder till en nettominskning av växthusgaser och som är förenliga med Parisavtalets mål om att hålla ökningen i den globala medeltemperaturen långt under 2 °C och göra ansträngningar för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över förindustriell nivå, varvid dessa utsläppskrediters miljömässiga integritet säkerställs samtidigt som unionens tekniska ledarskap främjas; en pilotperiod 2031–2035 för att sätta igång en marknad för högkvalitativa internationella utsläppskrediter med hög integritet kan övervägas; ursprung, kvalitetskriterier och andra villkor rörande förvärv och användning av sådana utsläppskrediter ska regleras i unionsrätten för att säkerställa att de baseras på trovärdig och transformativ verksamhet i partnerländer i syfte att uppnå klimatmål och klimatpolitik som överensstämmer med det långsiktiga temperaturmål som fastställs i Parisavtalet, att de omfattas av robusta skyddsåtgärder, inbegripet säkerställande av integritet, undvikande av dubbelräkning, additionalitet, varaktighet, transparent styrning, starka övervaknings-, rapporterings- och verifieringsmetoder, att de säkerställer ekonomiska, sociala och miljömässiga sidovinster och skyddsåtgärder för de mänskliga rättigheterna samt har en hög ambitionsnivå vad gäller delning av intäkter för anpassningsåtgärder och delning av vinster till följd av begränsningsåtgärder med berörda länder; vid fastställandet av kvalitetskriterierna ska kommissionen när så är lämpligt överväga att komplettera de kriterier som fastställs i artikel 6.4 i Parisavtalet för att säkerställa efterlevnad av dessa skyddsåtgärder och högsta möjliga kvalitet på internationella utsläppskrediter, särskilt vad gäller varaktighet och mänskliga rättigheter.

b) Betydelsen av inhemska permanenta upptag inom ramen för det system som inrättats genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (*) för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen (*EU:s utsläppshandelssystem*), i syfte att kompensera för residualutsläpp som är svåra att minska.

c) Ökad flexibilitet inom och mellan olika sektorer och instrument för att stödja möjligheterna att uppnå mål på ett enkelt och kostnadseffektivt sätt.

d) Koldioxidupptags realistiska bidrag till de totala utsläppsminskande insatserna, samtidigt som osäkerheterna avseende naturliga upptag beaktas och det säkerställs att eventuella underskott inte inverkar negativt på andra ekonomiska sektorer, utan att detta påverkar medlemsstaternas möjlighet att använda överskott av naturliga upptag för att kompensera för sina utsläpp i andra sektorer.

e) Behovet av att upprätthålla, förvalta och förbättra, när så är lämpligt, naturliga sänkor på lång sikt och skydda och återställa biologisk mångfald, att främja en hållbar och cirkulär bioekonomi samt att ta hänsyn till effekterna av skillnader i skogens åldersstruktur, naturliga variationer och osäkerheter, särskilt sådana som är kopplade till klimatförändringarnas effekter och naturliga störningar inom sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk.

f) Medlemsstaternas mål och insatser för perioden efter 2030 bör vägledas av kostnadseffektivitet och solidaritet, med beaktande av olika nationella omständigheter och särdrag, inbegripet på öar och i de yttersta randområdena.

g) Bästa tillgängliga och mest aktuella vetenskapliga evidens, inbegripet de senaste rapporterna från IPCC och det rådgivande organet.

h) De sociala, ekonomiska och miljömässiga konsekvenserna i medlemsstaterna, inbegripet med avseende på målen avseende den europeiska industrins avkarbonisering och konkurrenskraft.

i) Kostnaderna för uteblivna åtgärder och fördelarna med åtgärder på medellång till lång sikt.

j) Behovet av att säkerställa och stödja en rättvis, pragmatisk, kostnadseffektiv och socialt balanserad omställning för alla, med beaktande av olika nationella omständigheter och med särskilt fokus på konsekvenserna för konsumentpriser, energifattigdom och transportfattigdom och på regioner och sektorer, inbegripet deras investeringskapacitet, små och medelstora företag, jordbrukare och sårbara hushåll som berörs av omställningen till klimatneutralitet.

k) Förenkling och minskning av den administrativa bördan, teknikneutralitet, kostnadseffektivitet, ekonomisk effektivitet och ekonomisk säkerhet.

l) Klimatåtgärder som en drivkraft för investeringar, innovation och ökad konkurrenskraft.

m) Behovet av att stärka resiliensen och den globala konkurrenskraften hos unionens ekonomi och minska risken för koldioxidläckage, särskilt för små och medelstora företag och de industrisektorer som är mest utsatta för koldioxidläckage, inbegripet i samband med export, för att säkerställa rättvis konkurrens.

n) Bästa tillgängliga teknik som är kostnadseffektiv, säker och skalbar.

o) Energitillgänglighet och överkomliga energipriser, försörjningstrygghet, energitrygghet och energieffektivitet, inbegripet principen om energieffektivitet först, samt förstärkning av elnät och sammanlänkningar med sikte på att bygga en verklig energiunion och främja inhemskt producerad energi.

p) Betydelsen av koldioxidfria, koldioxidsnåla och förnybara bränslen för avkarboniseringen av transportsektorn, inbegripet vägtransporter efter 2030 och konkreta åtgärder för att hjälpa tillverkare av tunga fordon att uppnå sina mål, med beaktande av europeiskt innehåll.

q) Rättvisa och solidaritet mellan och inom medlemsstaterna.

r) Behovet av att säkerställa miljöeffektivitet och höjd ambitionsnivå över tid och samtidigt även slå vakt om den sociala sammanhållningen och säkerställa livsmedelstrygghet och en rättvis omställning.

s) Investeringsbehov och investeringsmöjligheter, inbegripet tillgång till offentlig och privat finansiering samt stöd till innovation och tillgång till innovativ teknik i alla medlemsstater, med beaktande av geografisk balans.

t) Internationell utveckling och internationella insatser som gjorts för att uppnå de långsiktiga målen i Parisavtalet och det slutliga målet i Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC), samt unionens stöd till sina partner när det gäller att ta itu med klimatförändringarna och deras konsekvenser.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj).”

3. I artikel 4 ska följande punkt läggas till:

”8. Från och med den 6 mars 2027, och därefter vartannat år, ska kommissionen bedöma och rapportera om genomförandet av de mellanliggande mål och utvecklingsbanor för avkarbonisering som fastställs i denna förordning, med beaktande av mest aktuella vetenskapliga evidens, de tekniska framstegen och de föränderliga utmaningarna och möjligheterna för unionens globala konkurrenskraft. Bedömningen får vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag.”

4. I artikel 11 första stycket ska följande led läggas till:

”c) de föränderliga utmaningarna och möjligheterna för den globala konkurrenskraften hos de europeiska industrierna i medlemsstaterna, särskilt energiintensiva industrier och små och medelstora företag,

d) energipriserna utveckling och dess inverkan på europeiska industrier och hushåll,

e) de socioekonomiska effekterna, inbegripet effekterna på sysselsättningen,

f) tekniska framsteg och spridning av innovativ teknik i alla medlemsstater och sektorer,

g) den uppskattade nivån av nettoupptag på unionsnivå i förhållande till målen i denna förordning; om kommissionen finner att den uppskattade nivån av naturliga nettoupptag för 2040 avsevärt avviker från vad som skulle krävas för att uppnå det mellanliggande målet för 2040, inbegripet när avvikelsen beror på naturliga störningar, ska kommissionen när så är lämpligt föreslå åtgärder på unionsnivå, om nödvändigt inbegripet en justering av det mellanliggande målet för 2040 som motsvarar, och ligger inom gränserna för, de eventuella underskotten, och säkerställa att de eventuella underskotten inte inverkar negativt på andra ekonomiska sektorer,

h) framstegen mot de mellanliggande mål som fastställs i denna förordning,

i) medlemsstaternas flexibilitet att använda högkvalitativa internationella utsläppskrediter som ett sätt att uppfylla upp till 5 % av sina mål och insatser för perioden efter 2030.”

5. I artikel 11 ska andra stycket ersättas med följande:

”Kommissionens rapport ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag i syfte att se över denna förordning, inbegripet det mellanliggande målet för 2040, och av ytterligare åtgärder för att stärka initiativen rörande det stödjande ramverk som stöder ett fortsatt effektivt genomförande av denna förordning, i linje med artikel 4.5, och säkrar unionens konkurrenskraft, välstånd och sociala sammanhållning.”

Artikel 2

Uppskjutande av idriftsättningen av handeln med utsläppsrätter för byggnads- och vägtransportsektorerna samt ytterligare sektorer

Idriftsättningen av den handel med utsläppsrätter för byggnads- och vägtransportsektorerna samt ytterligare sektorer som anges i kapitel IVa i direktiv 2003/87/EG ska skjutas upp till 2028. Reglerna i artikel 30k.2 a–e i direktiv 2003/87/EG ska tillämpas. Bestämmelserna i artikel 10a.8b i direktiv 2003/87/EG ska tillämpas även under 2026.

Artikel 3

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 mars 2026.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
R. METSOLA	M. RAOUNA
Ordförande	*Ordförande*